

Nusret Çolpan'ın Aramıza Katılması ve Aramızdan Ayrılışı, Nil Sarı

Yıl 1972 idi. Her hafta Cuma günleri Ord. Prof. Dr. Süheyl Ünver Hoca'nın Cerrahpaşa Tıp Fakültesinde Tıp Tarihi ve Deontoloji Kürsüsünde yürüttüğü Türk Süsleme Sanatları derslerine katılıyordum. Bir gün Kürsüye benim yaşlarda bir genç geldi. Yanında Hoca'yı tanıyan bir akrabası vardı. Bir aşevinde çalışan genç boş vakitlerinde tahta kaşıklar üzerine şehir manzaraları yapıyormuş... Tahta kaşıkları Süheyl Hoca'nın takdirine sunmak istediklerini söylediler. Başımı eğmiş önümdeki örneği çalışırken dikkat kesildim. Birbirinden güzel bezenmiş kaşıklar elden ele dolaşmaya başlamıştı... Hepimiz hayran kaldık. Bu genç doğuştan sanatçıydı... Nefis renk uyumlarıyla küçücük yapılar kaşıkların avuçlarında şirin şehir manzaraları oluşturmuştu. İçimden, "Yarabim bu ne yetenek", dedim. İşte bu yetenek Nusret Çolpan idi. O sırada Azade Akar hanım Süheyl Hoca'ya yardımcı oluyor, süsleme derslerine katkıda bulunuyordu. Azade Hanım o anda, hiç düşünmeden Nusret'e sahip çıkmaya karar verdi. Bundan sonraki hayatı boyunca manevi annesi olacaktı... O gün hayatının seyri değişen Nusret Çolpan önce Zincirlikuyu Yapı Meslek Lisesi'ni daha sonra da Yıldız Üniversitesi Mimarlık Bölümünü bitirdi. Ama, kaşıkları süsleyerek başladığı minyatür çalışmalarını hayatının en önemli bir parçası olarak sürdürecekti...

Soldan sağa Günseli Kato (Özgür), Ruhsar Alpkan, Lebriz Demiroğlu, Nil Sarı (Akdeniz), Nusret Çolpan (ayakta), Semih Irteş, Saim Okan, Sevgi Yılmaz Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Tıp Tarihi ve Deontoloji Kürsüsünde, sene 1975

Diyebiliriz ki neredeyse iki yüz yıl boyunca Türk minyatür sanatında yeni bir üslup geliştirilemediği gibi, var olanlar da, başta Süheyl Hoca ve öğrencileri olmak üzere, bir iki çevre dışında neredeyse unutulmuş gitmişti. Minyatür sanatının gelişebilmesi için önce en doğru bir şekilde öğrenilmesi gerekir, ama yalnızca ustalık da yetmeyecektir. Sanatın kendi ölçüleri çerçevesinde yeni görüşler ve yorumlar da gerekir. İşte bu alanda en büyük çıkışı yapan Nusret Çolpan kendine özgü üslubu ile dünya müzelerine ve piyasalarına açıldı. Böylece minyatür sanatında Türk üslubunun, İran sanatından farklılığı çağımızda da ortaya konmuş oldu.

Altı yıl kadar önce Süheyl Ünver Nakışhanesi Başkanı sayın Gülbin Mesara'nın daveti üzerine Nusret Çolpan İ.Ü. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Deontoloji ve Tıp Tarihi Ana Bilim Dalı'nda minyatür derslerine başladı. Önce öğrencisi Şermin Ciddi, sonraki dönemde de öğrencisi Gülçin Anmaç, Nusret'in yardımcısı olarak zevkle çalıştılar. Nusret'in mükemmel yetişen öğrencileri son dört yıldır Sivas, Kayseri, Amasya ve Konya'da düzenlenen Türk Tıp Tarihi Kongreleri bünyesinde açılan sergilere

özgün eserleriyle katıldılar ve pek çok beğenildiler. Nusret, öğretmenliği sırasında kendi bilgi ve belgelerinin yanı sıra, üslubunu da öğrencileriyle paylaştı. Öyle ki, öğrencilerinin yetenekleri ve zevkleri Nusret'in yorumuyla biçimleniyordu. Rehberlerini kaybeden bu öğrenciler bundan sonra da birikimlerini çalışmalarlarıyla sürdürmek azmindeler.

Nil Sarı Nusret Çolpan'ı çalışma mekanında ziyarette, sene 2004

Nusret Çolpan öyle bir dost insandı ki, uzun zaman sürelerinde birbirimizi arayıp görüşemediğimizde bile bilirdim ki Nusret isminde bir arkadaşım vardır ve ona ne zaman ihtiyacım olsa bana elini uzatacaktır. Çok yardımsever ve hayırsever idi. Tüm meşguliyetine rağmen her yere ve herkese koşuşurdu. Örneği, Fakültemiz Tıp Tarihi Müzesi dolaplarının ve teşhir panolarının yapımında hemen yardımımıza koşmuş ve kâr almadan hizmet vermişti. Salonları her gezdiğimde onun iyi niyetini yeniden hissediyorum. Hayatını emeğiyle kazanıyor olsa da gerektiğinde hemen fedakarlık yapmasını bilirdi.

İşlerimin yoğunluğu sebebiyle arayamadığım uzun zaman süreleri için hiç serzenişte bulunmazdı. Son görüşmem ölümünden bir gün öncesinde, Perşembe günüydü... Yine desteğini istemek üzere kendisini telefonla aramıştım. Eski bir dost olarak yine hatırşinas davrandı. O sırada torunuyla oynuyordu, çok mutlu olduğunu hissettim. Oğlu Hasan da yanındaydı. “Hasanlar çok tatlı oluyor, senin de bir Hasan’ın var, değil mi” dedi. “Evet, benim de bir Hasan’ım var, çok tatlı, benim de torunum olur inşallah” dedim. Salı günü onunla görüşmek istemişim, “muhakkak geleceğim” dedi, ama kısmet olmadı...

Nusret Çolpan’ı sanatının doruğundayken genç yaşta kaybettik. Son yıllarda yeni bir minyatür üslubunu geliştirme arayışındaydı. En üst zirveye taşıdığı ve hepimizin tanıyarak hayranı olduğu özgün üslubunu tamamladığını düşünüyordu. Daima yeni gelecekler tasarlayan, hep ileriye bakan bir sanatçıydı. Yaşasaydı kim bilir daha hangi başarılarla imza atacaktı demekten kendimi alamıyorum. Ama çok iyi bildiğim bir şey var, o da, hocayı öğrencisi yaşatır. Eminim ki büyük gayret ve emekle yetiştirdikleri Nusret Çolpan’ın sanatını geliştirerek yaşatacaklardır. Büyük eserler verenler hiçbir zaman ölmezler. Nusret Çolpan da sanatıyla aramızda daima yaşayacaktır. Ebedi istirahatgahında nur içinde yatsın.

Nil Sarı

